

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca	sędzia Grażyna Łazowska
Protokolant	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2022r. w Gliwicach

sprawy N. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

przy udziale L. L.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym i podstawę wymiaru składek

na skutek odwołania N. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 3 sierpnia 2021r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż stwierdza, że ubezpieczona N. K. jako pracownik L. L. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu poczynając od 18 stycznia 2021 roku.

(-) Sędzia Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1215/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 3 sierpnia 2021r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. na podstawie przepisów ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że N. K. jako pracownik u płatnika składek L. L. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od 18 stycznia 2021r.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że zgromadzona dokumentacja nie stanowi potwierdzenia, że N. K. faktycznie wykonywała umowę o pracę u L. L., bowiem: nie przedłożono materialnych dowodów wykonywania pracy; nie przedłożono orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy; strony nie przekazały ewidencji czasu pracy; bezpośrednio przed zgłoszeniem do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu umowy o pracę N. K. nie posiadała tytułu do podlegania

ubezpieceniom, co wiązało się z brakiem możliwości korzystania ze świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych; po upływie miesiąca od momentu zgłoszenia odwołującej do ubezpieczeń społecznych odwołująca stała się niezdolna do pracy, a niezdolność ta ma związek z ciążą. Organ rentowy wskazał, że wątpliwa jest także realna potrzeba zatrudnienia pracownika w pełnym wymiarze czasu pracy skoro w związku z długotrwałą nieobecnością N. K. płatnik nie zatrudnił nowego pracownika, lecz w „ w razie potrzeby ” L. L. przejmuje obowiązki ubezpieczonej. Organ rentowy stwierdził, że płatnik nie miał potrzeby zatrudnienia N. K. na utworzonym stanowisku i stąd należy uznać, że umowa została zawarta dla pozorów w rozumieniu art.83§1 k.c., a faktycznym zamiarem stron było uzyskanie przez ubezpieczoną świadczenia z ubezpieczenia społecznego (zasiłku chorobowego, a następnie zasiłku macierzyńskiego).

Odwołanie od decyzji wniosła N. K. domagając się jej zmiany przez ustalenie, że podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu, chorobowemu od 18 stycznia 2021r. oraz zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołująca podniosła, że faktycznie wykonywała pracę na podstawie zawartej umowy o pracę we wskazanym w decyzji okresie.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniosł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Firma (...) powstała w 2005r. i zajmuje się transportem krajowym. Świadczy przede wszystkim usługi transportowe dla Poczty Polskiej i (...). Posiada około 20 samochodów, które naprawiane są we własnym zakresie. Firma zatrudnia około 20 pracowników – kierowców do prowadzenia głównie samochodów ciężarowych, ale także mniejszych dostawczych. Większość przesyłek jest dostarczanych dużymi samochodami powyżej 3,5 tony, natomiast w centrach miast przesyłki muszą być dowożone mniejszymi samochodami, gdyż samochody ciężarowe nie są w stanie tam dojechać. Część pracowników otrzymuje wynagrodzenie w gotówce, a część ma wypłacane wynagrodzenie na rachunek bankowy.

W dniu 18 stycznia 2021r. L. L. zawarł z odwołującą N. K. umowę o pracę na czas określony od 18 stycznia 2021r. do 18 stycznia 2022r.

na stanowisko kierowcy w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem minimalnym, firma poszukiwała pracownika na stanowisko kierowcy mniejszego samochodu. Przed zatrudnieniem odwołującej jej umiejętności kierowcy sprawdził A. S., który jest kierownikiem warsztatu i transportu. Ubezpieczona nie była kierowana na badania wstępne, gdy w przychodni, z którą ma podpisaną umowę zainteresowany L. L. powiedziano jej, że poprzednie zaświadczenie o zdolności do pracy na stanowisku kelnerki jest ważne, a przychodnia ta nie robiła w tym czasie wstępnych badań z uwagi na epidemię.

Przed zawarciem tej umowy odwołująca nie była kierowana na badania wstępne.

Odwołująca wcześniej pracowała jako kelnerka w lokalu gastronomicznym, lecz z uwagi na wprowadzenie stanu pandemii uzyskiwała niskie zarobki z uwagi na zamykanie lokali gastronomicznych i stąd poszukiwała pracy. O pracy u L. L. powiedział jej mąż, który jest zatrudniony u ww. jako kierowca samochodu ciężarowego.

Ubezpieczona zajmowała się odbieraniem przesyłek z dużych samochodów ciężarowych i rozwożeniem na poszczególne rejony. Rozwoziła je samochodem poniżej 3,5 tony – busem. Przed zatrudnieniem ubezpieczonej, na takim stanowisku była zatrudniona inna osoba, lecz zwolniła się ona z pracy i przez pewien okres pracę taką świadczył A. S.. W czasie zatrudnienia odwołującej, A. S. codziennie do niej dzwonił i mówił, z którym kierowcą i gdzie ma się skontaktować, żeby odebrać paletę. Kierowca przekazywał odwołującej listy przewozowe z adresami odbiorców. Odwołująca miała rozwieźć przesyłki do tych odbiorców. Były to mniejsze paczki do miejsc, gdzie samochód ciężarowy nie mógł dojechać. Pracę wykonywała od poniedziałku do piątku, mniej więcej od godziny 8 do godziny 16. Odwołująca

kierowała samochodem marki M. (...), do prowadzenia którego wystarczy prawo jazdy kat. B. Odwołująca w większości pracowała z K. K.

i A. K. (1), którzy są kierowcami samochodów ciężarowych. Palety rozwożone busem ważą od 20 do 100 kilogramów. Palety były przewożone z samochodu ciężarowego do busa z windy na windę. Ubezpieczona wyciągała palety u klienta używając wózka ręcznego. Nie miała służbowego telefonu. Kontaktowała się przez telefon prywatny. Po rozwiezieniu przesyłek odwołująca kontaktowała się z kierowcami i przekazywała im listy przewozowe celem rozliczenia. Wynagrodzenie otrzymywała do ręki. W związku z pandemią COVID-19 Poczta Polska wprowadziła kody odbioru, które były wysyłane do klientów. Ubezpieczona wpisywała te kody następnie do listów przewozowych.

Odwołujący obsługiwała rejon R., J., W. i Ż..

Gdy ubezpieczona podpisywała umowę o pracę, to nie wiedziała, że jest w ciąży, o której dowiedziała się pod koniec stycznia 2021r. wykonując test ciążowy. Potem 1 lutego 2021r., gdy umawiała się telefonicznie na wizytę u ginekologa, ginekolog zlecił jej wykonanie badań, które przedłożyła następnie na wizycie u ginekologa w dniu 5 lutego 2021r. Z dniem 24 lutego 2021r. odwołująca przeszła na zwolnienie lekarskie w związku zagrożeniem ciąży. Po przejściu odwołującej na zwolnienie lekarskie jej obowiązki przejął A. S. i L. L..

Sytuacja ekonomiczna firmy (...) pozwalała na zatrudnienie odwołującej.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego, list płac, zeznań świadków A. S., A. K. (2), A. K. (3), K. K., zeznań odwołującej (protokół elektroniczny z rozprawy z 23 marca 2022r. czas 00:04:34 – 01:01:18; z 18 maja 2022r. czas 00:05:33 – 01:28:12).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i odwołującej, gdyż były one rzeczowe, logiczne, przekonujące, zgodne ze sobą, korespondujące ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie N. K. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt 1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2022r., poz.1009), zwanej ustawą, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów.

Po myśli art. 11 ust. 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 12, zaś według art. 12 ust. 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Za pracownika natomiast – w myśl art. 8 ust 1 ustawy - uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem, że jeżeli pracownik spełnia kryteria określone dla osób współpracujących, o których mowa w ust. 11 - dla celów ubezpieczeń społecznych jest traktowany jako osoba współpracująca.

W orzecznictwie przyjmuje się, że pojęcia pracownik i zatrudnienie nie mogą być interpretowane na użytek ubezpieczeń społecznych inaczej niż interpretuje je akt prawny określający prawa i obowiązki pracowników i pracodawców - Kodeks pracy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30.05.2005r., sygn. akt III AUa 283/2005).

Według definicji zawartej w art. 22 Kodeksu pracy, przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia czy odwołująca N. K. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek L. L. od 18 stycznia 2021r.

Zdaniem Sądu przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie pozostawia wątpliwości, że odwołująca N. K. zawarła w dniu 18 stycznia 2021r.

z zainteresowanym L. L. prowadzącym firmę transportową, ważną umowę o pracę i faktycznie wykonywała pracę będącą przedmiotem spornej umowy w firmie zainteresowanego. Odwołująca została zatrudniona na stanowisku kierowcy i rzeczywiście pracę taką świadczyła codziennie w pełnym wymiarze czasu pracy, co potwierdzają wiarygodne, bo rzeczowe, logiczne, przekonujące, zgodne ze sobą zeznania odwołującej oraz wszystkich słuchanych w sprawie świadków. Postępowanie wykazało, że istniała potrzeba zatrudnienia w firmie zainteresowanej osoby na stanowisku kierowcy mniejszego samochodu dla doręczania przesyłek do miejsc, w szczególności do centrów miast, gdzie nie można było dojechać samochodem ciężarowym. Jednocześnie odwołująca poszukiwała pracy, gdy ze względu na ograniczenia wprowadzane w funkcjonowaniu lokalów gastronomicznych ze względu na pandemię, miała trudności w znalezieniu pracy na stanowisku kelnerki, którą dotychczas wykonywała. Zawierając umowę o pracę odwołująca nie wiedziała, że jest w ciąży, o której dowiedziała się dopiero pod koniec stycznia. W postępowaniu w sposób przekonujący zostało wyjaśnione z jakiego powodu odwołująca nie została skierowana na badania wstępne.

W tym miejscu przypomnieć należy, że podjęcie pracy przez kobietę w ciąży nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem. Warunkiem jednakże takiego przyjęcia jest, aby praca określona umową była faktycznie wykonywana w warunkach zawartej umowy o pracę i z taką sytuacją mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie.

Nadto z zebranego materiału dowodowego, w szczególności z przedłożonego do sprawy Zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) za 2020r. wynika, że względy ekonomiczne pozwalały na zatrudnienie odwołującej u zainteresowanego za umówionym wynagrodzeniem.

W konsekwencji Sąd uznał, że odwołująca N. K. jako pracownik L. L. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu, poczynając od stycznia 2021r.

(-) sędzia Grażyna Łazowska